

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА АДМІНІСТРАЦІЯ В ДОНЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ
ДОНЕЦЬКИЙ ІНСТИТУТ
МІЖРЕГІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

СТРАТЕГІЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ І СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ УКРАЇНИ

Матеріали Другої міжнародної науково-практичної конференції вчених,
студентів і практиків

8 квітня 2010 року, м. Донецьк

STRATEGY OF INNOVATION DEVELOPMENT OF ECONOMY AND SOCIAL SPHERE IN UKRAINE

The Proceedings of the II International Scientific and Practical Conference
of Scientists, Students and Practitioners

April 8, 2010 Donetsk

ДОНЕЦЬК – 2010

УДК 330. 341.1: 364 (477)

ББК 65.9 (4УКР) – 551

С 833

Схвалено вченою радою Донецького інституту Міжрегіональної академії управління персоналом (протокол №5 від 19 березня 2010 року)

Головний редактор:

В.В. Шкоцда, кандидат технічних наук, доцент

Відповідальний секретар:

А.В. Кальянов, доктор медичних наук, професор

Редакційна колегія:

Соловйов Ю.І., канд. істор. наук

Василькова О.І., канд. психол. наук

Головатий М.Ф., доктор політ. наук

Захожай В.Б., доктор екон. наук

Васильков В.М., канд. мед. наук

Папаїка О.О., доктор екон. наук

Жданова Н.О., канд. філол. наук

Пілдубний А.С., канд. істор. наук

Кенджюхов О.В., доктор екон. наук

Каминський П.Д., канд. екон. наук

Стратегія інноваційного розвитку економіки і соціальної сфери України: Матеріали Другої міжнародної науково-практичної конференції вчених, студентів і практиків / Голов. ред. В.В. Шкоцда. – Донецьк, 2010. – 586 с.

ISBN 978-966-380-265-7

У збірнику матеріалів міжнародної науково-практичної конференції містяться наукові праці вчених, студентів і практиків вищих навчальних закладів, академічної спільноти, фахівців органів та структур державної влади, громадських неурядових об'єднань та організацій, малих і середніх підприємств, аналітичних та інноваційно-консалтингових центрів, установ Національної академії наук України, що присвячені різноманітним аспектам стратегії інноваційного розвитку економіки і соціальної сфери України. У рамках пріоритетних наукових напрямів конференції розглядаються різноманітні аспекти стратегії інноваційного розвитку вищої школи, історико-філософські, політичні та правові чинники інноваційного розвитку економіки і соціальної сфери України, соціально-орієнтовані моделі економіки у контексті світового досвіду, рекомендацій і пропозицій щодо вдосконалення стратегій інноваційного розвитку економіки і соціальної сфери на основі синтезу інновацій, інвестицій, інтеграцій.

The proceedings of the international scientific and practical conference contains papers of scientists, students and experts of higher educational establishments of academic community, specialists of government bodies and structures, nongovernmental organizations (N.G.O.) and public associations, small and medium businesses, analytical and innovation-consultative centres, institutions of Ukrainian National Academy of Sciences that are dedicated to different aspects of strategy of innovation development of economy and social sphere in Ukraine. In terms of priority scientific directions of the conference different aspects of innovation strategy development of higher school, historic and philosophic, political and legal factors of economy innovation development and social sphere in Ukraine, socially oriented models of economy in the context of world experience, recommendations and proposals in perfection of innovation strategy development of economy and social sphere on the basis of synthesis of innovations, investments, integrations are studied.

УДК 330.341.1: 364 (477)

ББК 65.9 (4УКР) – 551

Передruk видання заборонений. Будь-яке комерційне використання цього видання можливе тільки з дозволу авторів.

ISBN 978-966-380-265-7

© Донецький інститут Міжрегіональної академії управління персоналом, 2010

- М., Захаров О. І., Пригунов П.Я. та ін. – К.: Університет
економіки та права «КРОК», 2008. – 403 с.
4. Рудика О.В. Інноваційний потенціал та оцінка його стану на
підприємстві// Економіка розвитку. – ХДЕУ. – 2007. - №1 (29). –
С. 82 – 88.
 5. Соціологія у схемах, таблицях та коментарях: Навчальний
посібник для студентів вищих навчальних закладів/ П.Г.
Давидов, А.В. Кальянов, О.А. Поцулко та ін.; За ред. П.Г.
Давидова. – 2-е вид., перероб. і доп. – Донецьк: Норд – Прес,
2009. – 216 с.
 6. Яковлева Н.Г. Оцінка інноваційного потенціалу підприємств та
ефективності його використання // Вісник КНТЕУ, 2005. – С. 45
– 52.

**ПСИХОСОЦИАЛЬНЫЕ ЗАДАЧИ РЕФОРМИРОВАНИЯ
ПЕДАГОГИЧЕСКОЙ НАУКИ И ВНЕДРЕНИЯ ИННОВАЦИЙ В
СИСТЕМУ ОБРАЗОВАНИЯ**

Колюпанова А.А.

Ломоносовская школа, г. Москва (Россия)

Происходящие в обществе радикальные изменения идеологических воззрений, социальных представлений и идеалов сопровождаются качественными преобразованиями в сфере образования. Из фактора общественной и государственной жизни образование становится подлинным субъектом преобразования социума, порождает новые формы общественной жизни, обретает статус особого механизма общественного и культурного развития регионов, Украины в целом, становится пространством личностного развития каждого человека.

Современная система образования становится все более "наукой" областью социальной практики, а ее эффективность все более зависит и определяется не только стихийно складывающимися опытом и традициями, но и мерой вовлеченности в разработку научных основ проектирования образования, всего комплекса наук о человеке и обществе.

Вместе с тем масштабы реформирования образования, его гуманизации, вызванные глобальными изменениями культурного и экономического развития всего общества середины-конца XX столетия, не оставляют сомнений в том, что и для самих социальных

наук, в том числе психологии образования, требуется смена парадигм. В своем прежнем состоянии, восходящем к идеологии постепенного и относительно обособленного развития общественных систем, эти науки не смогут выполнить свои функции в отношениях с практикой в условиях ускорения развития всей социальной системы как целого. Более всего актуальна смена предмета, категорий и единиц научно-теоретического и прикладного исследований для психологии, поскольку именно она играет одну из центральных ролей в проектировании развития образования.

Исследования в качестве единицы понимания и проектирования обучения, показали принципиальные различия стратегий инновационного и традиционного образования. Ведущее место среди всех функциональных параметров учебно-воспитательной ситуации занимает такая системообразующая переменная как социальные взаимодействия и отношения между учителем и учениками (а в "больших" образовательных системах - между администратором, учителями, учениками). Характер социальных взаимодействий и отношений проводит грань между ценностными ориентациями, господствующими в традиционной (нормативной) и инновационной системах образования: предметоцентризм, омертвляющий и формализующий межличностные отношения в первом случае, и ориентация на развитие личности, что предполагает многообразие социальных и межличностных взаимодействий между участниками учебной ситуации, ведет к полноте социальных условий становления, самосознания и саморазвития - во втором случае. Проведенный нами сравнительный анализ психологических последствий роста личности в ситуациях, конструируемых согласно принципам традиционного и инновационного обучения, свидетельствует об огромных, пока еще мало выявленных возможностях интенсификации как самого учебно-воспитательного процесса, так и развития личности в условиях инновационного обучения.

Проектирование инновационного обучения на модели ситуации совместной продуктивной и творческой деятельности учителя с учениками обнаружило необходимость взаимообусловленного сопряженного развития личности учителя и личности учеников, закономерное появление потребности в такого рода ситуациях у педагога преодолеть установку на одностороннее, субъект-объектное "воздействие" на ученика, перестроить позиции и способы взаимодействия и общения. Однако основной потенциал ситуации

сотрудничества и сотворчества учителя с учениками заключается не только в демократизации и гуманизации ориентации личности учителя, - он связан также и со сменой способов интеллектуальной деятельности педагога, ростом креативности, способности выдвигать и решать совместно с учениками творческие задачи, продуктивно перестраивать и расширять диапазон видов и форм не только учебно-познавательной, но и коммуникативной деятельности, нравственного сознания и самосознания.

Проблема готовности личности учителя к принятию и реализации ситуаций совместной творческой деятельности с учениками становится центральной проблемой инновационного развития в образовании. Ее оперативное решение предполагает создание сети разнообразных форм непрерывного последипломного образования и администрации, и учителей, осваивающих психологические требования к конструированию ситуаций инновационного обучения в самом процессе их проектирования и организации. Психологические принципы организации ситуаций инновационного обучения остаются равнозначимыми как на микро- так и на макросистемном уровне, т.е. в масштабе проектирования уроков по отдельным дисциплинам, и в масштабе функционирования инновационной школы или всей образовательной системы региона.

Опыт создания в Украине научно-практической психологической службы свидетельствует, что школьные психологи не смогут стать связующим звеном между психологической наукой и образовательной практикой до тех пор, пока не будет перестроена вся система подготовки педагогических кадров в вузах. Стратегия традиционной организации учебно-воспитательного процесса воспроизводится в вузах при подготовке будущих учителей. Традиционно-нормативный подход господствует и в организации обучения самих школьных психологов.

Этот же подход деформирует психологическую службу, вынужденную пока заниматься не смыслообразующей работой, но рутинным, операционально-исполнительным тестированием, диагностикой, не вмешиваясь в главную "производственную" сферу образования.

Параллельно следует рассмотреть вопрос подготовки самих учителей и формирования у них готовности к инновационной деятельности в рамках высшей школы.

Фундаментальной основой происходящих в высшей педагогической школе изменений, на наш взгляд, является изменение позиции педагога в современном обществе: уходит в прошлое главная функция педагога - быть источником новой информации и транслятором предметных знаний. В настоящее время обществу нужен педагог, способный к проектированию и реализации социально-педагогических, социально-психологических, психолого-педагогических условий развития и становления человека на основных этапах его онтогенеза, выполняющий миссию трансляции культурных образцов и эталонов новому поколению, функцию воспроизведения способов и форм жизнедеятельности людей, т.е. педагог-профессионал.

Переживает кризис сложившаяся в 30-е годы система педагогического образования, направленная на подготовку специалистов-предметников. Явно обозначился новый этап в развитии педагогического образования. В психолого-педагогической науке осознана необходимость критического осмысления сложившейся системы подготовки педагогических кадров, разработки концепции педагогического образования, выстраивания новой практики подготовки педагогов-профессионалов.

Оригинальную концепцию подготовки современных педагогов можно найти в одном из российских вузов (Институт педагогических инноваций РАО и ТГПУ им. Л.Н. Толстого). В основу концепции положен мировоззренческий проект: учение философской и педагогической антропологии о человеке и его образовании. Философская антропология через осмысление и синтез конкретно-научного знания строит целостный образ человека, который может выступить как идеал образовательной системы. Педагогическая антропология представляет собой гуманистическое направление теории и практики становления человека в сфере образования. Современная педагогическая антропология подтверждает и обосновывает положение К.Д.Ушинского о том, что подготовка педагога должна предполагать "изучение человека во всех проявлениях его природы со специальным приложением к искусству воспитания".

Согласно концепции, в основу подготовки педагогов должны быть положены модель педагога как обобщенный образ профессиональных и личностных его качеств и образовательно-профессиональные программы как психолого-педагогические проекты, задающие пространства "встреч" преподавателей и студентов и определяющие

цели, содержание, формы, методы и способы совместной работы участников образовательной ситуации, содержание педагогического образования в концепции представлено общекультурным и предметным циклами дисциплин. Освоение профессии педагога предполагает получение фундаментального образования в области философской, педагогической, психологической антропологии, методологии, культурологии, истории философии и религии, овладение современными антропо-психотехниками.

Совместная продуктивная деятельность педагогов и студентов по освоению разработанных и оригинальных антропологических, культуроантропологических способов работы с детьми мыслится в концепции как основной метод профессионально-педагогического образования. В качестве ведущих форм подготовки педагогов определяются игровые формы обучения, педагогические мастерские, реальная профессиональная деятельность. Результаты педагогического образования: можно рассматривать как профессиональные позиции, сознание, способности, культуроантропологические знания, антропо-психотехники.

Для подготовки педагога-профессионала необходимы принципиально новые psychology и педагогика: психологическая антропология как учение о культуро- и природосообразных нормах и законах развития человеческой psychology и педагогическая антропология как теория и практика образования родовых способностей человека на ступенях его онтогенеза. Психолого-педагогическое образование должно быть соотнесено с педагогической практикой, которая в концепции понимается в форме участия студентов в полидисциплинарных программах по проектированию и реализации новых содержаний и технологий образования на экспериментальных площадках. В такого рода совместной работе преподавателей и студентов происходит передача-освоение ценностей и норм профессиональной деятельности, т.е. подлинно профессионально-педагогическое образование.

В связи с тем, что современная вузовская педагогика все больше акцентирует внимание студентов на инновационном обучении, а в ходе педагогической практики они изучают, как правило, массовый и передовой педагогический опыт, возникает необходимость в новых подходах к разработке циклов традиционных и новых психолого-педагогических дисциплин.

Основным элементом предлагаемого нами подхода является адаптация студента к инновационным технологиям. Не случайно в педагогических университетах России и Украины в настоящее время возникают так называемые содержательно адаптивные курсы учебных дисциплин. К ним можно отнести такие, как "Психолого-педагогическая диагностика", "Основы педагогической соционики".

Основной задачей циклов инновационных дисциплин, по нашему мнению, является не только передача и усвоение информации, но и изменение стереотипов восприятия и оценок педагогических явлений. Она связана как с социальной ролью ученика-студента и индивидуально-единичным жизненным опытом, так и с индивидуальным стилем организации собственной учебной и преподавательской деятельности. Сложившиеся критерии восприятия и оценки традиционного обучения, подкрепляемые знакомством с массовой школой в ходе педагогической практики, не позволяют студенту не только увидеть отличия традиционных и инновационных технологий в практике, но и верно понять и оценить предлагаемый педагогами высшей школы их научно-исторический анализ. Сломать возникший барьер - предназначение адаптивных курсов.

С позиции концепции учебного и свободного времени Масловой Н.Ф., мы обнаруживаем внешнюю и внутреннюю динамику любого конкретного педагогического явления, что является основаной разрабатываемого нами адаптивного подхода. Вместе с тем, мы используем предложенную Ляудис В.Я. модель исследования ситуации совместной продуктивной и творческой деятельности учителя с учениками, что позволяет рассматривать конкретное педагогическое явление в системе его связей с другими педагогическими явлениями. Открытые и закрытые стратегии решения организационных проблем инновационной школы, рассматриваемые Шибаевой Л.В., с позиции их продуктивности в настоящее время, также требуют адаптации студента к самому явлению инноватики. Адаптация в рамках единицы исследования и организации (учебно-воспитательная ситуация) рассматривается нами как момент смещения позиции студента, основанной на индивидуальных стилевых особенностях учебной и преподавательской деятельности, в направлении более педагогически масштабных, определяемых динамикой развития социокультурной ситуации, профессионально развиваемых особенностей.

Адаптивный подход к разработке инновационных педагогических дисциплин позволяет добиваться некоторого равновесия двух разных ориентаций анализа педагогической деятельности: на учебную предметную задачу и социально-коммуникативную единицу, вбирающую акты взаимодействия и общения в учебных, деловых и личностных спектрах.

Проблема смещения акцентов, как основная в адаптивном подходе, должна решаться за счет внешней и внутренней динамики профессионально-личностного развития студента. Она проявляется в ориентации студента: стратегически - на гуманистических предвосхищающий стиль организации учебной деятельности ребенка и тактически - на эффект "последействия" как ведущий критерий продуктивности их взаимодействия в учебно-воспитательной ситуации.

Адаптивный подход включает в себя:

1. Создание динамичных пространственно-временных рамок личностного самопознания, саморазвития студента.
2. Формирование концептуальности профессионального мышления, как высшего уровня профессионального развития.
3. Использование методов смысловой амплификации, что позволяет интенсифицировать процесс профессионального развития личности студента.

Предлагаемый нами подход позволяет смещать акценты с личностного на лично-профессиональное саморазвитие и формировать индивидуально-адаптивный стиль организации учебной деятельности современного студента, как будущего педагога. Он включает в качестве основных элементов: самопознание, саморазвитие, самокоррекцию, самореализацию.

Адаптивный подход в цикле психолого-педагогических дисциплин возможен при:

- а) наличии "адаптивных" курсов;
- б) изменении традиционных курсов.

Необходимость его подтверждена ростом проблем высшей и средней школы, снижающейся продуктивностью обучения, бурным изменением социокультурной ситуации.

Таким образом, можно выделить две основные взаимосвязанные задачи реформирования системы образования на пути к корректному принятию и использованию инноваций: подготовка педагогов к использованию инновационных технологий и, с другой стороны,

формирование компетентной психологической службы, способной контролировать психосоциальную сферу не только непосредственно в конкретном учебном заведении, но и корректировать внедрение инноваций в систему образования в целом.

МЕХАНІЗМ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Жиакіна Е.Г.

Слов'янський державний педагогічний університет

Інноваційна модель економічного розвитку, створена на основі національних інноваційних систем та міжнародного співробітництва, забезпечує країнам якісне економічне зростання та сприяє підвищенню їх міжнародної конкурентоспроможності. Створення інноваційної продукції стає одним із головних критеріїв визначення міжнародної конкурентоспроможності підприємства, а інноваційний тип економічного розвитку країни – тим фундаментом, який визначає економічний потенціал країни та її перспективи на світовому ринку.

В сучасних умовах економічного розвитку підвищення міжнародної конкурентоспроможності країн визначається наявністю потужного інноваційного потенціалу. Тому стратегічним пріоритетом України у контексті забезпечення міжнародної конкурентоспроможності є опанування інноваційної моделі економічного розвитку.

Проблеми забезпечення міжнародної конкурентоспроможності країн досліджуються в роботах вітчизняних учених-економістів: Л.Антонюк, О.Білоруса, В.Будкіна, І.Бураковського, А.Гальчинського, В.Гейця, Б.Губського, Д.Лук'яненка, Ю.Макогона, С.Мочерного, В.Новицького, Т.Орехової, Ю.Пахомова, В.Семиноженка, В.Сіденка, С.Сіденка, А.Філіпенка. Питання необхідності підвищення інноваційної активності досліджуються також в роботах Г.Андрощука, Н.Гончарової, С.Кацури, А.Мокія, І.Павленко, А.Поручника, О.Степанова, М.Туган-Барановського, В.Чужикова, О.Швиданенка та інших. Праці згаданих учених є науковим підґрунтям для розробки інноваційного шляху розвитку України, визначення основних інноваційних пріоритетів і напрямів удосконалення фінансового забезпечення формування інноваційного потенціалу.

Вищезазначене обумовлює актуальність обраної теми дослідження.

ЗМІСТ

ПРИВІТАННЯ ГОЛОВИ ОРГКОМІТЕТУ ДРУГОЇ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ, ДИРЕКТОРА ДОНЕЦЬКОГО ІНСТИТУТУ МІЖРЕГІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ШКОНДИ ВОЛОДИМИРА ВАЛЕНТИНОВИЧА Й УЧАСНИКАМ	5
Пызин В.А.	
Корпоративная культура в контексте инновационного менеджмента	8
Kryvenko O.N.	
Innovation and leadership in modern medicine	13
Шконда В.В.	
Корпоративні стратегії розвитку підприємств в умовах ринкової економіки	16
Kalyanova Ganna	
Інноваційні методи розвитку комунікативної компетентності	24
Kalyanova Ganna	
Суб'єкт-суб'єктина модель як детермінанта особистісно-орієнтованої технології навчання	36
Собченко О.М.	
Фахова інноваційна культура педагогічних працівників у психологічному, структурно-професійному та освітньому вимірі	42
Савич О.В.	
Інноваційний розвиток економіки регіону в умовах глобалізації	47
Бугасова О.Г.	
Інноваційна активність сучасних підприємств в галузі економіки	50

Шконда В.В.	
Інформаційно-комунікаційні технології в стратегії економіч- ного і соціального розвитку України	55
Кальянов А.В.	
Иновационные предикторы профориентации современной молодежи	58
Кальянов А.В.	
Інноваційні кластери в стратегії розвитку економіки і соціальної сфери України	68
Захарова С.Л.	
Особливості інноваційних впроваджень у маркетингову діяльність підприємств на ринку товарів для офісу.....	78
Шилкіна Ю.С.	
Інноваційні методи навчання персоналу сучасної організації	84
Грищенко Ю.В.	
Особливості розвитку та фінансування інноваційного потенціалу сучасних підприємств	88
Кравцова І.В.	
Удосконалення стратегії управління корпоративними правами держави в Україні.....	93
Сподарєва О.Г.	
Модель інноваційного розвитку страхового ринку України.....	96
Свечкіна А.Л., Ісакова О.М.	
Конкурентоспроможна стратегія економічного розвитку регіонів	98

Кальянов Є.А.	
Конкуренція як інструмент відтворення інноваційного потенціалу України	100
Свєчкіна А.Л., Хомич О.І.	
Стратегія управління власним капіталом комерційного банку в Україні	106
Мандриченко Л.В.	
Роль інноваційних процесів в розвитку вищої школи України	109
Кальянов Є.А.	
Методи регулювання фінансових інновацій в умовах глобалізації	112
Теніяник О.П.	
Інноваційно-інвестиційні процеси в Донецькому регіоні	116
Теніяник О.П.	
Інноваційні методи навчання іноземним мовам у вищій школі в контексті гуманістичної спрямованості навчального процесу	119
Захарова С.Л.	
Кваліметричний вимір чинників маркетингових стратегій корпоративного обслуговування підприємств	123
Воробйова О.В.	
Правові аспекти стратегії пенсійної реформи в Україні	129
Качур В.О.	
Інноваційні засади вивчення іноземних мов в умовах вищої школи	135
Макогон Ю.А.	
Світова комп'ютерна мережа як засіб вивчення іноземних мов	139

Ковтун О.О. Пріоритети інноваційного розвитку України	141
Прохорова М.С. Функціонування рекреаційних комплексів як стабілізуючий фактор регіонального розвитку	142
Каріда В.О. Соціально-економічний аспект формування національної інноваційної системи	147
Баркалова Н.А. Проблеми інноваційної політики держави в галузі економіки	151
Малиненко В.Є. Індикатори інноваційного розвитку персоналу будівничого сегменту малих підприємств	155
Куслій В.О. Стимулювання збережень населення в контексті інноваційного розвитку економіки України	157
Ізмайлова І.С. Інноваційні методи у розвитку ділової активності майбутніх педагогів професійної школи	163
Шевцова Н.В., Юрченко В.І. Інноваційні технології у підготовці фахівців виробничого навчання	168
Височина І.М., Гладка Л.П. Наочні засади активізації пізнавальної діяльності студентів в контексті інформаційно-комунікаційних технологій	173

Кирилович І.Б., Ємельянова О.В.	
Інноваційні засади науково-методичного забезпечення професійно-особистісного становлення педагогів в вищій школі.....	177
Терещенко Н.М.	
Ситуаційна методика навчання у підготовці фахівців з бухгалтерського обліку	181
Григор'єва О.В.	
Розвиток математичної компетентності майбутніх фахівців в галузі економіки	184
Гончарова О.Є.	
Інноваційні методи і технології в навчанні фахівців гірничої галузі	189
Фесенко О.М.	
Електронні засоби сучасного методичного забезпечення навчального процесу	193
Сотников О.І., Сотникова Д.О.	
Інформаційно-комунікаційні технології у викладанні історії	197
Белопольський М.Г., Волошин В.С.	
Системна криза в Україні: оцінка, наслідки прогноз	202
Гапоненко Т.В.	
Поліекранна технологія вивчення іноземної мови	213
Харченко В.А.	
Фінансування інвестиційних проектів промислових підприємств	217
Кленін О.В.	
Кадровий менеджмент в підвищенні виробничо-господарського потенціалу промислових підприємств	219

Бугасова О.Г.	
Системно-синергетичний підхід в сучасному інноваційно-освітньому просторі	223
Дєваєв В.І.	
Історико-філософські напрями розвитку економіки та соціальної сфери	227
Кравченко М.А.	
Управління ресурсами підприємства в умовах кризи	232
Несвіт В.І.	
Дослідження проблеми ресурсозбереження на промисловому підприємстві	234
Суходольська О.А.	
Комунікативний підхід у вивченні іноземної мови	238
Карман І.В.	
Інноваційні засади розвитку вищої освіти України	240
Якімана К.Ю.	
Акмелінгвістика як інноваційна технологія навчання іноземним мовам	245
Якімана К.Ю.	
Комунікативна модель вивчення іноземної мови в контексті інноваційних технологій у вищій школі	248
Жданова Н.О.	
Інноваційні методи вивчення іноземної мови в мережі Internet	251
Терованесов А.М.	
Вдосконалення нормативно- правової бази охорони здоров'я в Україні	254

Грищенко Ю.В.	
Інноваційні методи при підготовці	
фахівця к використанню знань	
з іноземної мови	258
Карлова О.А., Лазуренко Ю.Ю.	
Інвестиційні складові сфери	
готельних послуг	262
Савченко В.Л.	
Підвищення кваліфікації фахівців	
місцевих органів влади у сфері	
управління інноваційною діяльністю	266
Мальована С.П., Родченко І.Г.	
Інноваційна діяльність держслужбовця	
як результат прояву творчих здатностей	271
Алтиєва О.В.	
Концепція управління інноваційними	
проектами в Україні	276
Алтиєва О.В.	
Приоритетні напрями формування	
державної інноваційної політики України	279
Піддубний А.С.	
Деякі проблеми в інноваційних	
процесах України	282
Ткаченко Н.М.	
Дидактичний підхід до реалізації	
інноваційної системи дистанційного навчання	286
Савельєва Т.М.	
Проблеми вдосконалення стратегічного	
планування розвитку регіону	291
Мащенська Х.Є.	
Проблеми інноваційної діяльності	
у правовому, соціальному та	
економічному вимірі	295

Сорокіна Н.Є.	
Фінансова гнучкість інвестиційної діяльності як стратегічний напрямок господарювання підприємства	298
Чулов В.В.	
Проблеми інноваційного розвитку вищої освіти в умовах глобалізації	302
Берадзе Л.Л.	
Впровадження проектної методики у вивчення та викладання іноземних мов	306
Новікова Н.І.	
Концептуальні основи управління освітніми інноваціями	310
Дружська Т.М., Романенко Т.П.	
Соціально-психологічний портрет сучасного педагога в аксіологічному вимірі	313
Тарнавський Ю.І.	
Визначення складових ефективного функціонування промислового підприємства	319
Харенко Х.І.	
Інноваційні складові системи життезабезпечення міст	321
Синкова О.М.	
Вдосконалення нормативного забезпечення діяльності виконавчої влади в контексті стратегії інноваційного розвитку	325
Джантіміров А.Ю.	
Сучасні вимоги до інженерно-педагогічної освіти в контексті інтеграції України до європейського освітнього простору	329

Інатова Т.В., Ємельянова О.В.	
Інтерактивні методи викладання модуля „Українська мова за професійним спрямуванням” у вищій школі	338
Сподарєва О.Г.	
Стратегія розвитку ринку страхування життя в Україні	341
Каминський П.Д.	
Аналіз ринку туристичних послуг України	343
Каминський П.Д., Гречіха О.С.	
Торгові відносини України і Німеччини	347
Гурєва Я.С.	
Формування та розвиток мовленнєвої культури особистості сучасного студента	351
Савельєва О.О.	
Інноваційні засади вдосконалення рейтингової оцінки діяльності ВНЗ в Україні	355
Смирнов М.В., Смирнов В.М.	
Інноваційні підходи в освітньому процесі	360
Кобзева О.А.	
Гендерна спрямованість освітньої стратегії України в ХХІ столітті	365
Каменєва Н.В.	
Енергоефективність як інноваційний напрям розвитку економіки України	369
Жданова Н.О.	
Генеза методик викладання англійської мови	373
Гуменюк А.В.	
Інноваційні методи вивчення іноземних мов	377

Домнин Д.Є.	
Використання електронних словників при вивченні іноземних мов	380
Шилкіна Ю.С.	
Інноваційні методи викладання іноземних мов	382
Горбатова О.М., Прокопець Г.О.	
Роль кооперативів в розвитку соціальної сфери: світовий досвід та уроки для України	385
Куриляк Б.Р.	
Комунікативно-спрямований метод навчання іноземним мовам	388
Ерінштейн І.Л.	
Інтерактивні методи вивчення іноземних мов	390
Мормуль С.О.	
Вдосконалення навчального процесу в вищих навчальних закладах України в контексті Болонського процесу	393
Шевчук Т.С.	
Доцільність використання інноваційних методів при вивченні іноземних мов	395
Фадєєва Г.С.	
Проблеми формування інноваційного потенціалу підприємств соціальної сфери	399
Колюпанова А.А.	
Психосоціальні завдання інноваційного реформування педагогіки в системі освіти	403
Жнакіна Е.Г.	
Механізм державної підтримки інноваційного розвитку економіки України	410

Журба О.С.	
Стратегічне фінансове планування в системі управління банківськими установами	415
Черняєва О.О.	
Використання INTERNET-мережі при здійсненні математико-статистичних досліджень зайнятості молоді в регіоні	419
Журба О.О.	
Аналіз процесу стратегічного організаційного розвитку комерційних банків	427
Панаїка О.О.	
Податкова політика як мегарегулятор інноваційного розвитку держави	431
Берюх О.Я.	
Менеджмент якості як системоутво- рюючий чинник розвитку сучасної освіти	436
Павлова О.В.	
Ціннісні орієнтації соціального працівника в інноваційній діяльності	441
Василькова О.І.	
Проблема інноваційної педагогічної діяльності у контексті соціально- психологічної профілактики професійних деструкцій особистості викладача	445
Єрфорт О.Ю.	
Трансформація фінансування вищої освіти в контексті інноваційного розвитку вищої школи	459
Васильков В.М.	
Інноваційна концептуальна модель професійної підготовки інженерно- педагогічних працівників	462

Черкашина К.Ю.	
Інноваційна політика стратегії національних економік країн Європейського Союзу	473
Дорофєєва Ю.С.	
Освіта як головний чинник інноваційного розвитку економіки України	477
Кандюхов О.В.	
Головні проблеми та пріоритети національного економічного розвитку	481
Умаєва Н.М.	
Адаптивний менеджмент – інноваційна модель розвитку підприємств України в сучасних умовах	485
Дементьєва Т.А.	
Оптимізація комунікативних зв'язків у трансферті інновацій	489
Черних О.В.	
Політика держави в сфері регулювання соціальної відповідальності бізнесу	491
Вознюк А.М.	
Когнітивна модель мотиваційної системи управління промисловим підприємством	493
Кульга О.О.	
Підхід до державного управління інноваційними процесами	497
Матюніна М.В.	
Система корпоративного управління на інтегрованому підприємстві	501

Файшиченко Д.С.	
Функціональний підхід як теоретична основа інноваційного розвитку брендингу	504
Безгин К.С.	
Взаємодія структур підтримки інноваційної діяльності з науково-освітніми установами	506
Давиденко Л.І., Вруцький В.Є.	
Моделі інноваційного розвитку економіки та соціальної сфери України	510
Доренська А.І.	
Шляхи забезпечення інноваційних технологій в післядипломній освіті	514
Турянська М.М.	
Прикладний еволюційний аналіз та інновації	517
Лазарєва В.Г.	
Соціально-педагогічна адаптація дітей з девіантною поведінкою засобами спортивних ігор	520
Лічман Т.Д.	
Інноваційні засади управління підприємствами ресторанного бізнесу	522
Захарчук І.А.	
Вдосконалення нормативно-правової бази в сфері конкурентного законодавства в контексті інноваційного розвитку України	525
Рекомендації	
Другої міжнародної науково-практичної конференції вчених, студентів і практиків «Стратегія інноваційного розвитку економіки та соціальної сфери України».....	531

Перелік вищих навчальних закладів, установ та організацій, які беруть участь у другій міжнародній науково – практичній конференції «Стратегія інноваційного розвитку економіки та соціальної сфери України».....	539
Відомості про авторів наукових праць Другої міжнародної науково – практичної конференції вчених, студентів і практиків «Стратегія інноваційного розвитку економіки та соціальної сфери України».....	541
Алфавітний покажчик наукових праць Другої міжнародної науково – практичної конференції вчених, студентів і практиків «Стратегія інноваційного розвитку економіки та соціальної сфери України».....	567
Зміст	572